

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Continuatio II. Romæ Sanctæ

Fabri, Augustinus

Augustæ Vind., Anno M.D.CC.XXX.

No. LXXXII. Prosper Lambertini Bonnoniensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72647](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72647)

Prosper Archiepiscopus Lambertini, Bononiensis, Episcopus Anconitanus, Sacrae Congregationis Concilii Secretarius S. R. E. Presbyter Cardinalis creatus à SS. D. N. BENEDICTO PAPA XIII. in Consistorio secreto die 9. Decembris 1728. et publicatus in altero Consistorio secreto habito post Semipublicum die 30. Aprilis 1728.

82

Cum. Grat. et Priv. Sac. Cas. May.

Joh. Christoph. Kolb. excud. AV.

Portrait of a man, likely a historical figure, shown from the chest up. The text below the portrait is mirrored and appears to be bleed-through from the reverse side of the page. The text is written in a cursive script and is difficult to decipher due to its orientation and the quality of the engraving.

5

Portrait of a man, likely a historical figure, shown from the chest up.

Portrait of a man, likely a historical figure, shown from the chest up.

No. LXXXII.
PROSPER LAMBERTINI
BONNONIENSIS.

Prosper Lambertini tit. S. Crucis in Jerusalem Presbyter Cardinalis Archiepiscopus Theodisiae, Episcopus Anconitanus, Sacrae Congregationis Concilij Secretarius, fidei Promotor, Affessor Congregationum del Concilio Episcoporum, Regularium, Immunitatis, Confessorij, & sacrorum rituum, natus Bonnoniae ex illustri, & nobili familia Lambertinorum. Bonnonia ob terrae fertilitatem pinguis, vulgo la grassa indigitatur, dubium haud obscurum parit, an sit fertilior copia ingeniorum nobilium, & doctissimorum virorum, pluralitateque Divorum, quos universalis Ecclesia publico veneratur cultu, an abundantia vini, frumenti, & olei, ubertateque saporosissimarum frugum. D. Apollinaris proximus Apostolorum temporibus Verbi Divini primus existit Bonnoniensium Praeco, cujus vestigia secutus D. Zama circa annum ducentimum septuagesimum primus ibidem Episcopus: hic innumeros post se reliquit doctrinam, & sanctum moniam celeberrimos sectatores, etiam tales, qui agros Bonnonienses suo pro Christi fide tuenda sanguine foecundarunt, plures vero sacri Collegij Dynastae Bonnonienses non tam Purpura, quam salutaribus institutis, & vitae integritate, nobilissimam suam Patriam virtutum ubertate donarunt. Haec foecundissima Pater genuit Ecclesiae quatuor Summos Pontifices omni laude supra astra efferendos. Primogenitus erat Lucius secundus, qui licet vita brevis, annosam nihil ominis oppresit audaciam Arnaldi Brixienis coriphaei, & auctoris Heresiae Arnaldistarum, vel, ut alij volunt, Politicorum, perverse collaborantium, ut mortifero suae damnandae sectae veneno etiam Imperatorem Conradum secundum inficerent: sed utrumque execratus est sapientissimus Princeps, nefariam videlicet Sectam, & impudentissimos Sectarios. Secundo genitus erat Gregorius XIII, de quo supra N. 5. fol 19. Tertio genitus Innocentius nonus, Vir integerrimae vitae, & mirae abstinentiae, unica tantummodo de die, & primum quidem ad solis occasum refectio contentus, benignus erga omnes, mitis praesertim in pauperes, vix in D. Petri solio consedit, factis concessit, summa cum consternatione Populi Romani, & totius orbis Christiani. Sedit enim duos duntaxat menses. Quarto genitus fuit Gregorius XV. Vir rectus, ac timens Deum: verbo, Prototypon absoluta virtutis. Vixit in Pontificatu duos annos, quinque menses, & unum diem. Anno 1529, Carolus V. Rex Hispaniarum, & S. R. I. invictissimus Imperator a Clemente VII, Imperii diademate coronatus est. Circa annum quadragesimum vigesimum tertium Imperator Theodosius junior Bonnoniae in toto orbe Universitatem plantavit famosissimam, altere factus Imperator eam deinde restauravit, immenso auro irrigavit, incrementum dedit, & maximis decoravit privilegiis. Ex hac foecundissima matre prodire innumera scientiarum lumina, Summi Pontifices, Cardinales, Patriarchae, Archiepiscopi, Praelati, & infiniti Doctores, qui Orthodoxam rempublicam sapientissime rexerunt, illustrarunt, defenserunt, & ab omni haeresi purgarunt. In hoc nobilissimo eximiarum virtutum, & scientiarum horto progerminatus est ad summas prosperitatum spes totius Romanae Ecclesiae odorifer flos Prosper Lambertini. Nobilissimus iste surculus pullulante vix iudicio discretivae aetatis erigitur optimis morum praecipis, & litterarum institutis, & comperto ingenitae nobilitatis indolem ad maxima quaeque munia esse natam, Romam mittitur, ut Bonnoniae inceptum in sublimioribus scientiarum cursum Romae in Clementino nobilium Collegio terminaret. Ingressus tam inclytum omnium virtutum & scientiarum seminarium perpetuum otio indixit bellum: nam ut erat perspicacis-

fimi intellectus, & ingenii acumine dotatus, spinosa Aristotelis dogmata facili labore, sine toedio, dum audiit, imbibit, totusque Solis Aquinatici radius immerfus, Angelum moribus, doctrina Thomam praeferebat, nihil interim eorum neglecto exercitiorum, quae nobilem a foris mirum in modum commendant. Excultus igitur uterque homo eximiis corporis, animique ornamentis, mentem forensibus impendit rebus, Gavisa est Romana Curia tanti viri frequentiam, qui utriusque juris cacumine consensu, omnium aures oblectabat, nam sive accusando, ubi mitior, sive defendendo, ad quod paratior, in utroque tamen sacrae Themedis alumnus oracula aequitatis profundebat, unicuique, quod suum erat, tribuens. Capiebatur Clemens XI viri adeo eximij admirabili prudentia, miti, & comi ejus ingenio, expertus Prosperum Lambertini in omnibus verbis, ac gestis prospere ex praescripto justitia agere, parumque maximis negotiis tractandis esse, Fidei Promotorem, & Advocatum Consistorialem denominavit, qui jura civitatis Bononiensis, ejusmodi in Romana Curia gaudens privilegio, defenderet in omnibus ad illius commodum solerter intentus; constitutus ergo in munere tanto, imaginatu facile est, quanto studio in omnem circumspetus occasionem attenderit, quomodo grato animo emergentibus suae nativae telluris necessitatibus occurreret, qui sui generis mititate etiam desperatis exterorum causis, quantum in ipso erat, nunquam deerat. Erat enim commune refugium cujuscunque conditionis personis, sed pauperum imprimis necessitatibus compassus. Nunquam magni momenti negotium gerere aggressus est, nisi prius implorato coeli ac sapientiae increatae assiduae favore: & quamvis ex omni latere diu noctuque vinculatus gravissimorum negotiorum catenis teneretur, invictum tamen ab orationis assiduitate spiritum non relaxabat, eamque, quam ipse in Superos fovebat Religionem, a sibi subditis exigebat, qui omnes unius moris domi, forisque sui piensissimi Patroni integritati vitae conformes fieri studebant: probe noverat noster Prosper Lambertini, prosperum iter conficere, qui quadriga virtutum Cardinalium in altum vehitur, inunctis rotis Religionis in Deum, & charitatis in proximum. Tanta solertia pro publica Ecclesiae Orthodoxae utilitate, qua noctes diebus maritabat, impensa, pietasque viri Clementem XI. pie movebant, ut merita praestantissimi hujus Praelati jam in altum cumulum excrecentia digno remuneraret singularis gratiae dono. Praefecit eum officio Signaturae (ut vocant) di Giustizia, & di grazia, ut & sacrae Themedis administrator, & gratiarum hospitator in promptu penes se haberet, omnibus juxta aequi bonique exigentiam benefaciendi. Haud multo post eum S. Officij Assessorem constituit, & aliquot interjectu annorum Secretarium Congregationis del Concilio, quo munere diu summa cum laude & satisfactione omnium in illo supremo doctissimorum virorum confesso functus est. In aulis quidem Imperatorum difficile est, successori placere naturam plerumque, moribusque diverso, praesertim ubi favori plus quam Regnorum commodis satisfacere placet. Non ita solet in aula Pontificia, ubi Ecclesiae incrementa, animarumque salutes per incorruptos, sacrosque Ministros potissimum attenduntur. Mortuo Clemente XI. Vincentius Maria de Ursinis, nunc solum D. Petri sapientissime regens Sanctissimus Pater BENE-DICTUS XIII. nunquam non in dictis, & factis Prosperi Lambertini sibi complacuit, unde in divum Petrum susceptus, viri hujus in omni scientiarum genere, rebusque praesertim forensibus in Curia Romana expertissimi prudentiam ad importantissima quaeque negotia expedienda impensius utebatur, & probatissima ejus in omnibus fide compta, plures ei gravissimas sacrae fidei imposuit commissiones enucleandas, quibus dexterime ad mentem sanctissimi Patris confectus, ejus praecleara merita Episcopali dignitate primo Anconitana, deinde unanimis sacri Collegii Dynastarum suffragiis Purpuram cohonestavit, transferendo hoc tantis virtutum rerumque praeclearissime gestarum meritis inclarescens sydus in serenissimum Purpuratorum Patrum caelum in Consistorio secreto habito 30. Aprilis 1728. sanctissime autumans Ecclesiae prosperitatem nimium quantum fore augendam, Prospero suae benignitatis & charitatis salutiferos influxus in omnes abunde communicante,